

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa M. C.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w T.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 sierpnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1380 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...]
radcy prawnej J.D. kwotę 1380 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) podlegającą powiększeniu o podatek od towarów i usług (VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 3 lutego 2012 r., którym oddalone zostało jego powództwo o nakazanie pozwanemu uchylenia postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 12 maja 2006 r. w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia powoda, w związku z naruszeniem zasady domniemania niewinności oraz o zasądzenie kwoty 17500 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych.

Skarga kasacyjna powoda oparta została na obu podstawach przewidzianych art. 398³ § 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania powód powołał przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Na oczywistą zasadność skargi - w ocenie skarżącego - wskazuje naruszenie art. 160 § 2 k.k.w. w związku z art. 42 ust. 3 Konstytucji, ponieważ nie stanowi przesłanki odwołania zwolnienia z odbywania kary pozbawienia wolności tymczasowe aresztowanie skazanego w innej sprawie, która na dzień odwołania nie została prawomocnie zakończona i nie doszło do przyznania się do popełnienia drugiego przestępstwa. Zasada domniemania niewinności obowiązuje także w postępowaniu wykonawczym, nie ma od niej wyjątków. Z naruszeniem art. 382 k.p.c. Sąd drugiej instancji nie odniósł się do zaświadczenia potwierdzającego fakt rejestracji powoda jako poszukującego pracy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego, wykładni prawa oraz eliminacji orzeczeń oczywiście wadliwych, bądź dotkniętych nieważnością. Skarga nie stanowi ogólnie dostępnego środka zaskarżania orzeczeń niesatysfakcjonujących stron. Do realizacji celu wyznaczonego temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia dochodzi przez spełnienie chociaż jednej z podstaw objętych art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy pewne jest, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty ją uzasadniają, bez konieczności wnikliwych dociekań prawnych. Motywy uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, na tle jej podstaw oraz uzasadniania zaskarżonego wyroku, nie zezwala na dokonanie takiej oceny. Nie ma w tych motywach argumentów wskazujących w czym wyraża się oczywistość skargi kasacyjnej, w wiążących w postępowaniu kasacyjnym okolicznościach sprawy.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego oparte zostało na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy na tym etapie postępowania (art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz § 15 i 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).